

ΕΤΟΣ 72ον

3 Νοεμβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3727)

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΓΕΙΑΣ ΖΩΗΣ

Ἡ διήγηση τῆς παραβολῆς τοῦ πλουσίου καί τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου διαιρεῖται σέ τρία μέρη: α) ὁ πλούσιος καί ὁ φτωχός σέ αὐτή τήν ζωή, β) ὁ θάνατος τῶν δύο πρωταγωνιστῶν, καί γ) ἡ ἀντιστροφή τῆς καταστάσεως τους στήν μετά θάνατον ζωή.

Ἡ σημασία τοῦ ὀνόματος

Ἐνα σημεῖο στό ὁποῖο ἀξίζει νά σταθοῦμε μέ προσοχή εἶναι αὐτό τοῦ ὀνόματος. Ἡ γνωριμία μας μέ τόν πλούσιο δέν γίνεται μέσω τοῦ ὀνόματος, ἀλλά μέ τήν περιγραφή ὅτι «φοροῦσε πορφύρα καί βύσσο», δηλαδή πολυτελή ρούχα, καί διασκεδάζε καθημερινά. Μή προσδίδοντας, λοιπόν, ὄνομα στόν πλούσιο, ὁ Χριστός τοῦ ἀφαιρεῖ τήν πραγματική ὑπαρξη τοῦ προσώπου σέ σχέση μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο καί ἡ ὑπαρξη περιορίζεται μόνο στά πολυτελή ἐνδύματα καί στήν καθημερινή διασκέδαση. Γι' αὐτό καί ὁ πλούσιος, γιά τό περιβάλλον του, εἶχε ἀξία ὄχι ὡς πρόσωπο, ἀλλ' ὡς πλούσιος.

Τό ἀμάρτημα τοῦ πλουσίου δέν ἦταν ὁ πλοῦτος του, ἀλλά ἡ ἀναγνώριση τῆς ταυτότητάς του μόνο ἀπό τήν καθημερινή διασκέδαση χωρίς ἄλλη προοπτική. Σκοπός τῆς ζωῆς του ἦταν ἡ ὑλιστική ἀπόλαυση: ἄς φάμε, ἄς πιούμε, ἄς διασκεδάσουμε, διότι αὔριο θά πεθάνουμε.

Σέ ἀντίθεση μέ τήν αἰώνια ἀνωνυμία τοῦ πλουσίου, ὁ φτωχός ἔχει ὄνομα: Λάζαρος, τό ὁποῖο ἔχει καί συμβολική σημασία. Διότι Λάζαρος σημαίνει: ὁ Θεός εἶναι βοηθός.

Μετά θάνατον

Ὁ φτωχός Λάζαρος δέν πέρασε ἀπαρατήρητος στά μάτια τοῦ Θεοῦ καί Ἄγγελοι τόν μετέφεραν στούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ.

Αὐτό πού, δυστυχῶς, δέν ἔχουμε ἀντιληφθεῖ εἶναι ὅτι οἱ ἐπιλογές μας σ' αὐτή τήν ζωή ἔχουν ἐπιπτώσεις καί στήν αἰώνια ζωή. Ὁ πλούσιος

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ις´ 19-31)

Ἡ «δέσμευση» τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἄδη ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρᾳ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς Προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ, πεισθήσονται.

πηγαίνει στὸν τόπο τῆς βασάνου μετὰ ἀπὸ μιά πλοῦσια κηδεῖα. Αὐτό πού οὐσιαστικά ἔστειλε τὸν πλούσιο στὸν ἄδη δὲν εἶναι κυρίως ὅ,τι ἔκανε, ἀλλ' ὅ,τι δὲν ἔκανε. Ἡ ἀδυναμία του νὰ προσέξει τὸν ἄλλον. Στὸ διάστημα τῆς ἐπίγειας ζωῆς του δὲν καταδιώκει τὸν φτωχό. Ὁχι. Ἀπλῶς τὸν ἀγνοεῖ. Ἀδιαφορεῖ. Ὅταν ὅμως ὁ πλούσιος ζητᾷ ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ νὰ στείλει τὸν Λάζαρο νὰ δροσίσει τὴν γλῶσσα του μὲ λίγο νερό, ὁ Ἀβραάμ τοῦ λέει ὅτι μεταξύ τους ὑπάρχει ἀδιαπέραστο χάσμα. Ἄν θέλουμε νὰ ζήσουμε χωρὶς χάσμα μεταξύ μας καὶ τοῦ Θεοῦ, πρέπει ἀπὸ αὐτὴ τὴν ζωὴ νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσή του.

Τὸ αἶτημα τοῦ πλουσίου

Τὸ τρίτο μέρος τῆς παραβολῆς ἀφορᾷ στὸ αἶτημα τοῦ πλουσίου νὰ ληφθεῖ μέριμνα γιὰ τὰ ἀδελφία του στὴν γῆ, πού ζοῦν μὲ τίς τότε ἀντιλήψεις καὶ τὸν ἴδιο τρόπο, ἔτσι ὥστε νὰ ἀλλάξουν καὶ νὰ μὴν πᾶνε καὶ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: "Ενας ἄνθρωπος ἦταν πλούσιος, ὁ ὁποῖος φοροῦσε κόκκινα ἐνδύματα ἀπὸ ἔξω καὶ λινὰ ἀπὸ μέσα καὶ διασκέδαζε καθημερινὰ μὲ πλοῦσια τραπέζια. Ὑπῆρχε καὶ ἓνας πτωχὸς ὀνόματι Λάζαρος, πού ἦταν πεσμένος κοντὰ στὴν θύρα του γεμάτος πληγές καὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ χορτάσει ἀπὸ τὰ ψίχουλα πού ἔπεφταν ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ πλούσιου, ἀλλὰ καὶ τὰ σκυλιὰ ἔρχονταν καὶ ἐγλείφαν τὶς πληγές του. Συνέβη νὰ πεθάνει ὁ πτωχὸς καὶ νὰ μεταφερθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους στὸν τόπο ὅπου ἀναπαύεται ὁ Ἀβραάμ, πέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ τάφηκε. Καὶ στὸν Ἄδη, ὅπου ἦταν καὶ βασανιζόταν, σήκωσε τὰ μάτια του καὶ βλέπει ἀπὸ μακριὰ τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Λάζαρο μαζί του. Καὶ αὐτὸς φώναξε καὶ εἶπε: Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησέ με καὶ στείλε τὸν Λάζαρο νὰ βρέξει μὲ νερὸ τὴν ἄκρη τοῦ δακτύλου του καὶ νὰ δροσίσει τὴ γλώσσα μου, γιατί ὑποφέρω μέσα σὲ αὐτὴ τὴ φωτιά. Εἶπε ὁ Ἀβραάμ: Παιδί μου, θυμήσου ὅτι σὺ ἀπόλαυσες τὰ ἀγαθὰ σου στὴ ζωὴ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· τώρα ὅμως αὐτὸς χαίρεται ἐδῶ, καὶ σὺ ὑποφέρεις. Ἄλλωστε, μεταξύ μας ὑπάρχει μεγάλο χάσμα, ὥστε ὅσοι θέλουν νὰ περάσουν ἀπὸ ἐδῶ σὲ σὰς νὰ μὴν μποροῦν, οὔτε ὅσοι εἶναι ἀπὸ ἐκεῖ νὰ περάσουν σὲ ἐμᾶς. Εἶπε ὁ πλούσιος: Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν πατέρα μου νὰ τὸν στείλεις στό σπίτι τοῦ πατέρα μου, γιατί ἔχω πέντε ἀδελφοὺς, γιὰ νὰ τοὺς ἐνημερώσει, ὥστε νὰ μὴν ἔλθουν καὶ αὐτοὶ σὲ αὐτὸ τὸν τόπο τῶν βασάνων. Τοῦ λέγει ὁ Ἀβραάμ: Ἐχουν τὸν Μωυσῆ καὶ τοὺς προφῆτες, ἅς ἀκούσουν αὐτοὺς. Αὐτὸς εἶπε: Ὅχι, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλὰ ἂν κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς πάει σὲ αὐτοὺς, δά μετανοήσουν. Ὁ Ἀβραάμ ὅμως τοῦ εἶπε: Ἄν δέν ἀκοῦνε τὸν Μωυσῆ καὶ τοὺς προφῆτες, δέν δά πεισοῦν οὔτε καὶ ἂν κάποιος ἀναστηθεῖ ἐκ νεκρῶν.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἐκεῖνοι στὸν τόπο τῆς βασάνου. Ἀφοῦ ὅμως αὐτοὶ δέν δέχθηκαν τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ καὶ δέν πίστεψαν στὴν Ἀνάστασή του, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μετανοήσουν;

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἔχει πάντοτε τὴν ἐπικαιρότητά του. Πράγματι, στὴν ἐποχὴ μας ἡ ἀναγνώριση πολλῶν ἀνθρώπων γίνεται ὄχι ἀπὸ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ τους κατάσταση καὶ τὴν ὑψηλὴ κοινωνικὴ, πολιτικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ τους θέση. Ὅμως ὁ Χριστὸς μᾶς καλεῖ νὰ μετανοήσουμε, νὰ ἐγκαταλείψουμε αὐτὴ τὴν νοοτροπία, νὰ ἀλλάξουμε δηλαδὴ τρόπο σκέψεως καὶ συμπεριφορᾶς καὶ νὰ μὴν χαιρόμαστε ἀπλά γιατί ἔχουμε κατορθώσει κάτι στὴν ζωὴ μας αὐτὴ, ἀλλὰ γιατί τὰ ὀνόματά μας ἔχουν γραφεῖ στὴν αἰωνιότητα! Πολύ σοφά παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὅτι «ἡ παραβολὴ αὐτὴ μᾶς παρέχει φάρμακα σωτηρίας, διότι σωφρονίζει ἐκείνους πού πλουτίζουν, τοὺς δὲ φτωχοὺς παρηγορεῖ». Καὶ συνεχίζοντας προτρέπει: «Αὐτὴ τὴν παραβολὴ νὰ τὴν

3 Νοεμβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ

Άκεψιμᾶ, Άειθαλᾶ, Ἰωσήφ μαρτ. (δ΄ αἰ.)· ἀνακομιδῆ λειψάνων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομ. τοῦ Νεαπολίτου († 1797).

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγ.: Λκ. ιστ΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Νοεμβρίου, Η΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Γαλ. α΄ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.

γράψετε καί οἱ πλούσιοι καί οἱ φτωχοί· οἱ πλούσιοι στόν τοῖχο τῆς οἰκίας σας καί οἱ φτωχοί στόν τοῖχο τῆς διάνοιάς σας».

Πνεῦμα κοινωνίας καί ἀγάπης

Ἄς φροντίζουμε μέ τόν τρόπο πού ζοῦμε, πού μετέχουμε στήν καθημερινότητα, νά ἀποφύγουμε τήν ἐγωιστική νοοτροπία τοῦ πλουσίου, μιά νοοτροπία κοντόφθαλμη, πού περιορίζεται στήν γῆ, μιά νοοτροπία πού ἐγωιστικά κρατάει τούς θησαυρούς, ὑλικούς ἢ πνευματικούς, γιά ἀτομική κατανάλωση. Καί ἄς γνωρίζουμε ὅτι κανένας δέν πρόκειται νά πάρει τίποτε μαζί του, ὅταν θά κλείσει τά μάτια του. Ἄς γίνουμε, λοιπόν, περισσότερο ὅμοιοι τοῦ Θεοῦ μέ τό νά γινόμαστε ἀκόμα περισσότερο ἄνθρωποι!

† Ὁ Φ. Ἀ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

ΘΕΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ (ΙΣΤΟΡΙΑ-ΤΕΧΝΗ-ΖΩΗ)

(Α΄ ἔκδ., σῆμα 25x28 ἑκατ., σελ. 624)

Μιά νέα ἐμβριθῆ μελέτη γιά τά χριστιανικά μνημεῖα τῆς Εὐβοίας, πού ὁ συγγραφεύς παρουσιάζει τήν μοναδική χριστιανική κληρονομιά τῆς μεγαλονήσου τῆς Εὐβοίας, ὅπως αὐτή ἀποτυπώνεται διαχρονικά στά Παλαιοχριστιανικά, Βυζαντινά, Ὑστεροβυζαντινά καί Νεώτερα μνημεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ἰστιαιᾶς καί Βορείων Σποράδων.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν αἰῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr